

31.1.2012

Dnro 62/4/10

Ratkaisija: Oikeusasiamies Petri Jääskeläinen

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Anu Rita

VANGIN SIIRTÄMINEN VASTOIN TAHTOA TOISEEN VANKILAAN

1 KANTELU

Kantelija pyysi eduskunnan oikeusasiamiehelle osoittamassaan kirjeessä oikeusasiamiestä tutki-
maan - - - aluevankilan sijoittajayksikön johtajan tekemää päätöstä, jonka mukaan kantelija siirretään
A:n vankilasta B:n vankilaan.

Kantelijan mukaan siirtopäätös ja siirtoesitys ovat seurausta siitä, että hän oli tehnyt poliisille rikostut-
kintapyynnön A:n vankilan johtajan ja apulaisjohtajan toimista. Kantelija kertoi, että siirtoesitys oli tehty
samana päivänä kun tuosta tutkintapyynnöstä ilmoitettiin ja siirtopäätös sitä seuraavana päivänä.
Kantelija totesi, että siirtoesitystä on perusteltu tutkintapyynnöllä ja siirtopäätöstä sekä tutkintapyyn-
nöllä että rangaistusajan suunnitelmalla.

Kantelija katsoi, että siirtopäätös on tehty epäasiallisin perustein, koska tutkintapyynnön tekeminen ei
saisi vaikuttaa hänen kohteluunsa. Lisäksi kantelija toi esiin, että käytännössä hänen rangaistusajan
suunnitelmansa toteuttaminen ei B:n vankilassa onnistu, koska suunnitelman keskeisenä sisältönä on
perheyhteyden ylläpitäminen ja sukulaissuhteiden säilyminen. Kantelussa on vielä tarkemmin perus-
teltu tätä lähiomaisten asuinpaikoilla sekä liikenneyhteyksillä toisaalta A:han ja toisaalta B:hen.

2 SELVITYS

Kantelun johdosta hankittiin Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikön lausunto sekä - - - ri-
kosseuraamusalueen johtajan lausunto, siirtopäätöksen tehneen - - - aluevankilan sijoittajayksikön
(nykyään - - - rikosseuraamusalueen arviointikeskus) tuolloisen johtajan selvitys ja A:n vankilan johta-
jan selvitys.

- - -

3 RATKAISU

- - -

3.2 Oikeusohjeita

Hallintolain 2 luvussa säädetään hyvän hallinnon perusteista. Luvun 6 §:ssä todetaan hallinnon oike-

usperiaatteista seuraavaa.

Hallinnon oikeusperiaatteet

6 §

Viranomaisen on kohdeltava hallinnossa asioivia tasapuolisesti sekä käytettävä toimivaltaansa yksinomaan lain mukaan hyväksyttäviin tarkoituksiin. Viranomaisen toimien on oltava puolueettomia ja oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Niiden on suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia.

Vankeuslain 4 luvussa säädetään rangaistusajan suunnitelmasta ja vankilaan sijoittamisen yleisistä periaatteista sekä vankeuslain 6 luvussa vangin siirtämisestä toiseen vankilaan seuraavasti:

4 luku

6 §

Rangaistusajan suunnitelma

Vangille on laadittava yksilöllinen suunnitelma rangaistusajan suorittamista, vapauttamista ja ehdonalaista vapautta varten (rangaistusajan suunnitelma).

Rangaistusajan suunnitelma sisältää suunnitelman vangin sijoittamisesta, toiminnasta rangaistusaikana, valvotusta koepapaudesta ja ehdonalaisesta vapauttamisesta sekä poistumisluvan myöntämisestä. Hyvissä ajoin ennen vangin todennäköistä vapauttamista suunnitelmaa täydennetään vapauttamissuunnitelmalla ja valvontasuunnitelmalla. Vapauttamissuunnitelmaa laadittaessa arvioidaan tarvittavassa laajuudessa vangin edellytykset selviytyä vapaudessa sekä hänen palvelujen tarpeensa. Valvontasuunnitelmaan sovelletaan, mitä ehdonalaisen vapauden valvonnasta annetussa laissa (782/2005) säädetään.

Rangaistusajan suunnitelman sisällössä ja laajuudessa otetaan huomioon vangin rangaistusajan pituus, aikaisemmat vankeusrangaistukset, vangin työ- ja toimintakyky sekä hänen henkilöstään, rikollisuudestaan ja olosuhteistaan saadut tiedot.

7 § (17.6.2011/735)

Suunnitelman laatimismenettely

Arviointikeskus laatii rangaistusajan suunnitelman. Suunnitelmaa tarkennetaan siinä vankilassa, johon vanki sijoitetaan.

Suunnitelma valmistellaan yhteistyössä vangin kanssa. Rangaistusajan suunnitelmaa laadittaessa on tarpeellisessa määrin oltava yhteistyössä vangin suostumuksella hänen koti- tai asuinkuntansa viranomaisten, muiden viranomaisten sekä yksityisten yhteisöjen ja henkilöiden kanssa. Vangin yhteiskuntaan sijoittumisen parantamiseksi vapauttamissuunnitelmaa laadittaessa on lisäksi vangin suostumuksella oltava tarpeen mukaan yhteistyössä vangin koti- tai asuinkunnan sosiaali-, terveys-, asunto- sekä työvoimaviranomaisten kanssa.

Suunnitelman toteutumista on seurattava. Suunnitelma on otettava uudelleen käsiteltäväksi säännöllisin väliajoin sekä myös, jos sitä ei noudateta. Suunnitelman seuraamisesta vastaa tähän tehtävään määrätty Rikosseuraamuslaitoksen virkamies.

8 §

Vankilaan sijoittamisen yleisperiaatteet

Sijoitettaessa vankeja vankilaan on otettava huomioon rangaistusajan suunnitelman mukaisesti vangin kotipaikka, yhteysien säilyminen lähiomaisiin tai muihin läheisiin, ikä, sukupuoli, terveydentila, rangaistuskertaisuus, vangin aikaisempi rikollisuus ja vangin oma toivomus sekä mahdollisuudet sijoittua rangaistusajan suunnitelman edellyttämään toimintaan. Sijoituspäätöstä tehtäessä tulee lisäksi kiinnittää huomiota vangin mahdollisuuksiin hoitaa vankeuden täytäntöönpanoon liittyviä asioita omalla kielellään. Vankia ei tule sijoittaa suljetumpaan vankilaan tai vankilan osastoon kuin vankilan järjestys ja turvallisuus sekä vankilassa pitämisen varmuus edellyttävät. Lisäksi on otettava huomioon, mitä 9 §:ssä säädetään.

Alle 18-vuotias on sijoitettava sellaiseen vankilaan, että hänet voidaan pitää erillään aikuisista vangeista, jollei hänen etunsa muuta vaadi.

6 luku

3 §

Vangin siirtäminen toiseen vankilaan

Vanki voidaan siirtää suljetusta vankilasta toiseen suljettuun vankilaan tai avolaitoksesta toiseen avolaitokseen, jos se edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista tai on muutoin perusteltua ja voidaan olettaa, että vanki sopeutuu toisen vankilan olosuhteisiin.

Vanki tulee siirtää toiseen vankilaan, jos vankilassa pitämisen varmuus, vankilan järjestys, täytäntöönpanon turvallisuus, vangin oma tai muun henkilön turvallisuus, rikollisen toiminnan estäminen taikka muu vastaava syy sitä edellyttää. Vanki voidaan siirtää toiseen vankilaan myös vankiloiden käyttöasteen tasoittamiseksi.

Vangin on siirrosta huolimatta voitava mahdollisuuksien mukaan jatkaa rangaistusajan suunnitelman mukaista toimintaa, ja hänen on siirrosta huolimatta saatava tarvitsemaansa hoitoa.

3.3

Kannanotto

3.3.1

Vankeuslain 6 luvun 3 §:n tulkinnanvaraisuus

Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö on lausunnossaan ottanut esiin kysymyksen, voidaan vanki vankeuslain 6 luvun 3 §:n 1 momentin perusteella siirtää suljetusta vankilasta toiseen vastoin tahtoaan. Lausunnossa päädytään siihen, että säännös on tältä osin tulkinnanvarainen. Keskushallintoyksikkö ilmoitti saattavansa näkemyksensä säännöksen tulkinnanvaraisuudesta oikeusministeriön kriminaalipoliittisen osaston tietoon.

Voin yhtyä keskushallintoyksikön näkemykseen, että lain esitöistä (HE 263/2004, s. 157) syntyvän käsityksen mukaan 6 luvun 3 §:n 1 momentissa on kyse vangin suostumuksella tapahtuvasta siirrosta ja 2 momentissa vastoin hänen tahtoaan tapahtuvasta siirrosta. Itse lakitekstistä tämä ei tule ilmi. Kantelijaa koskevasta siirtopäätöksestä tai muista siirtoon liittyvistä käytettävissäni olevista asiakirjoissa ei käy selvästi ilmi, perustuiko kantelijan siirto 6 §:n 1 vai 2 momenttiin. Sen sijaan siirtopäätöksen tehneen sijoittajayksikön johtajan selvityksen mukaan kyse on ollut 1 momentin perusteella tehdystä siirrosta.

Katson, että siirtopäätöksen perustamista vankeuslain 6 luvun 3 §:n 1 momenttiin vangin vastustaessa siirtoa, ei voida pitää lainvastaisena, vaikka säännös on lakitekstin ja sen esitöiden ristiriidan vuoksi tulkinnanvarainen. Kantelijaa koskeva päätös on kuitenkin hallinnon oikeusperiaatteiden, muun muassa tarkoitussidonnaisuuden periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen, sekä viranomaisen harkittavallaan väärinkäytön näkökulmasta ongelmallinen. Lisäksi lainkohta edellyttää aina, että siirto edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista tai on muutoin perusteltua ja voidaan olettaa, että vanki sopeutuu toisen vankilan olosuhteisiin. Käsittelen näitä periaatteita ja edellytyksiä kohdissa 3.3.2 ja 3.3.3.

3.3.2

Virkamiesten esteellisyys siirtoerusteena

Siirtoasiakirjojen perustella vaikuttaa selvältä, että siirtoon ryhdyttiin, koska vankilan johtaja ja apulaisjohtaja katsoivat itsensä esteellisiksi käsittelemään kantelijan asioita. Asiassa ei ole esitetty kattavaa selvitystä siitä, minkä kaikkien seikkojen perusteella he arvioivat näin. Johtajan antaman selvityksen perusteella vaikuttaa siltä, että näiden virkamiesten ja kantelijan välillä oli rikosilmoituksen tekemisen lisäksi ollut muitakin eriäviä näkemyksiä virkatoimien oikeellisuudesta.

Hallintolain 27–29 §:ssä säädetään esteellisyydestä hallintoasioissa. Eduskunnan oikeusasiamiehen käytännössä on vakiintuneesti katsottu, ettei virkamies tule esteelliseksi virkatoiminnassaan vain sen

vuoksi, että joku hänen virkatoimensa kohteena oleva asianosainen on kannellut tästä virkatoimesta tai tehnyt sitä koskevan rikosilmoituksen. Esteellisyyden syntymiseen vaaditaan virkamiehen ja asianosaisen välien kärjistymisen niin vakavasti, että se saattaa virkamiehen puolueettomuuden asian käsittelyssä perustellusti kyseenalaiseksi. Merkitystä voidaan antaa esimerkiksi sille, onko rikosilmoituksen perusteella päätetty aloittaa esitutkinta. Esteellisyyden syntyminen arvioidaan tällöinkin tapauskohtaisesti. Hallintolain 30 §:n mukana esteellisen virkamiehen tilalle on viipymättä määrättävä esteetön virkamies.

En pidä tässä asiassa tarpeellisena arvioida, olivatko vankilan johtaja ja apulaisjohtaja esteellisiä käsittelemään kantelijan asioita. Lisäksi minulla ei tietääkseni ole käytettävissäni tyhjentävää selvitystä kaikista niistä seikoista, joiden ilmeisesti katsottiin vaikuttaneen esteellisyyden syntymiseen, joten asian arvioiminen ei edes olisi mahdollista. Esteellisyyden olemassa olon arvioiminen ei ole tarpeen sen vuoksi, että esteellisyys ei ainakaan ainoana perusteena ole hyväksyttävä syy siirrolle. Kuten rikosseuraamusalue on antamassaan kanteluvastauksessa todennut, vankilassa oli vielä yksi toimivaltainen ja esteetön apulaisjohtaja, joka olisi voinut ottaa asian tarpeen tullen päätettäväkseen, mikäli kaksi muuta toimivaltaista virkamiestä olisivat olleet joidenkin päätösten tekemiseen esteellisiä. Rikosseuraamuskantelun keskushallintoyksikkö puolestaan on lausunnossaan todennut: "Mikäli vankilassa ei ole esteettömiä henkilöitä käsittelemään tiettyä vankia koskevia asioita, niin asiassa on ryhdyttävä tarvittaviin toimenpiteisiin esteettömän virkamiehen määräämiseksi niitä käsittelemään. Vankilan henkilökunnan katsominen itsensä esteelliseksi käsittelemään tiettyä vankia koskevia asioita ei ole sellainen seikka, että vanki voitaisiin sillä perusteella siirtää toiseen vankilaan vastoin hänen tahtoaan."

Omakin näkemykseni on, että pelkästään vankilan virkamiesten esteellisyys ei voi olla peruste siirtää vanki vastoin tämän tahtoa toiseen vankilaan. Tämä johtuu ensinnäkin siitä, että esteellisen virkamiehen tilalle asioita käsittelemään tulee ja voidaan aina määrätä toinen virkamies. Lisäksi tämä johtuu siitä, että jokaisella on oikeus käyttää oikeussuojakeinoja viranomaistoiminnan oikeellisuuden tutkimiseksi, esimerkiksi saattaa viranomaisen toiminta kanteluteitse tai tuomioistuimessa arvioitavaksi ilman, että tämän oikeuden käyttämisestä aiheutuu hänelle rangaistuksenkaltaisia seuraamuksia, jollaisena kantelija on tässä siirtoaan pitänyt.

Tarkoitussidonnaisuuden periaate, joka on yksi hallinnon oikeusperiaatteista, sisältää yleisen velvollisuuden käyttää toimivaltaa vain siihen tarkoitukseen, johon se on lain mukaan määritelty tai tarkoitettu käytettäväksi. Viranomaisen harkintavaltaa ohjaaviin oikeusperiaatteisiin kuuluu myös suhteellisuusperiaate, jonka keskeisenä sisältönä on, että viranomaisen toimien on oltava oikeassa suhteessa tavoiteltuun päämäärään nähden. Viranomaisen toimen on oltava asianmukainen, tarpeellinen ja oikein mitoitettu sen tavoitteen kannalta, johon kysymyksessä olevalla toimella pyritään. Suhteellisuusperiaate edellyttää, että viranomainen mitoittaa toimintansa alimmalle sellaiselle tasolle, jolla saadaan aikaan tarvittava vaikutus. Hallinnon oikeusperiaatteiden vastainen menettely voi olla harkittavallaan väärinkäyttöä.

Vangin siirtoa koskevan sääntelyn tavoitteena on nähdäkseni mahdollistaa ja tukea vankeuslain 1 luvussa mainittujen vankeuden täytäntöönpanon yleisten tavoitteiden ja vankeuden täytäntöönpanon sisällölle asetettavien vaatimusten toteutumista. Näihin tavoitteisiin nähden siirto, joka tapahtuu vastoin vangin tahtoa sillä perusteella, että vanki on kohdistanut vankilan virkamiehiin laillisia oikeussuojakeinoja, on hallinnon oikeusperiaatteiden noudattamisen kannalta ongelmallinen.

3.3.3

Muut väitetyt siirtooperusteet

Siirtoasiakirjojen perustella vaikuttaa siltä, että siirron ainoa syy oli väitetty virkamiesten esteellisyys. Siirtoasiakirjoista ei käy ilmi, että siirtoon olisi ryhdytty siksi, että se olisi edistänyt rangaistusajan tavoitteiden toteutumista siten, että nuo tavoitteet olisivat olleet B:n vankilassa paremmin toteutettavissa kuin A:n vankilassa. Vaikka päätöksen perusteluna mainitaan "rangaistusajan suunnitelman toteuttamisen edistämiseksi" asiakirjoista ei lainkaan käy ilmi, kuinka siirto edisti suunnitelman toteuttamista ja mitä ongelmia A:n vankilassa oli toteuttamisen suhteen ollut. Päinvastoin, kuten - - - rikosseuraamusalueen aluekeskus on kanteluvastauksessa todennut, siirto vaikeutti perhesuhteiden ylläpito – tavoitteen toteutumista.

Siirtopäätöksen tehnyt - - - **aluevankilan sijoittajayksikön johtaja** on kuitenkin selvityksessään esittänyt, että päätöksen peruste on ollut edistää kantelijan rangaistusajan suunnitelman toteuttamisen mahdollisuuksia. Hänen mukaansa päätöstä ei ole tehty sen vuoksi, että johtaja ja apulaisjohtaja tosiasiallisesti olisivat esteellisiä, vaan peruste oli nimenomaan rangaistusajan suunnitelman edistäminen uudessa ympäristössä, jossa välit henkilökuntaan eivät olisi tulehtuneita, kuten ne A:n vankilassa vaikuttivat olevan. Selvityksessä katsotaan myös, että rikosilmoituksen tekeminen ei ole vankeuslain 6 luvun 3 §:n mukainen syy siirtää vankia toiseen suljettuun laitokseen. Selvityksessä viitataan myös 9.12.2009 tehtyyn arvioon, jonka mukaan kantelija on edennyt rangaistusajan suunnitelmassa toiseksi asetetussa tavoitteessa (koulutuksen ja työelämävalmiuksien parantaminen), mutta ei ensimmäiseksi (negatiivisten ja vaikeuden tunteiden ja kokemusten kohtaamisen, tunnistamisen ja käsittelyn kehittäminen) ja kolmanneksi (perhesuhteiden ylläpito) asetetuissa tavoitteissa. Selvityksen mukaan siirrolla B:n vankilaan on haettu edistymisen mahdollisuuksia erityisesti ensisijaiseksi arvioidussa psyykkisen työskentelyn kehittämisessä.

Totean, että siirtopäätös on päivätty 3.12.2009, kun edellä mainittu arvio on tänne toimitetun tulosteen mukaan tehty 10.12.2009, ilmeisesti B:n vankilassa (selvityksen mukaan A:n vankilassa 9.12.2009). Rangaistusajan suunnitelman toteutumista A:n vankilassa, siinä mahdollisesti olleita ongelmia ja mahdollisuuksia suunnitelman parempaan toteuttamiseen B:n vankilassa ei ole käytettävissäni olevissa siirtoasiakirjoissa arvioitu muutoin kuin B:n vankilan antamassa lausunnossa "RANSUa voidaan ainakin tietyin osin yrittää toteuttaa.", joka on toistettu päätösesityksessä.

Päätösten pääasialliset tosiasiaperusteet tulee kirjata. Selvityksessä mainittu päätösperuste sekä selvityksen mukaan päätösharkinnassa tehty punninta rangaistusajan suunnitelman siihenastisesta toteutumisesta A:n vankilassa ja toteutumisen edistämismahdollisuuksista B:n vankilassa olisi tullut kirjata. Nyt selvityksessä päätöksen perusteluina esiin tuodut seikat eivät käytännössä lainkaan käy ilmi käytettävissäni olevista päätöksenteon aikaisista asiakirjoista. Päätöksessä mainittu "rangaistusajan suunnitelman toteuttamisen edistämiseksi" ei yksinään lainkaan kerro, mitkä olivat olleet ongelmat ja mitkä olivat edistämismahdollisuudet. Kyseessä on lakitekstissäkin siirron edellytysten kuvaamisessa käytetty abstrakti ilmaus, josta tosiasiaperusteet eivät käy riittävästi ilmi. Erityisen tärkeää tosiasiaperusteiden kirjaaminen on, kun päätös on ollut vangin näkemyksen mukaan hänen kannaltaan kielteinen. Tässä tapauksessa päätösperusteiden niukka kirjaaminen aiheuttaa myös sen, että asiakirjojen valossa nimenomaan rikosilmoituksen tekeminen ja ajateltu esteellisyys näyttää olleen ainoa tai ainakin pääasiallinen siirtoeruste.

Tosiasiallisten päätösperusteiden kirjaaminen on merkityksellistä ainakin seuraavista syistä. Perusteluilla on merkitystä osapuolten oikeusturvan toteutumiselle sekä viranomaistoimintaa kohtaan tunnetun yleisen luottamuksen kannalta. Perustelujen sisältämä informaatio mahdollistaa päätöksen lainmukaisuuden jälkikäteisen arvioimisen. Tiedonsaaminen turvaa hyvän ja avoimen hallinnon toteutumista. Lisäksi perusteiden ilmoittamisvelvoite turvannee osaltaan myös viranomaisen itsekontrollia lisäämällä ainakin jonkinasteista ratkaisun oikeudellisen kestävyuden pohtimista.

Viime kädessä riittävän kirjaamisen velvoite sisältyy perustuslain 21 §:ssä turvattuun hyvän hallinnon vaatimukseen. Perustuslain 21 §:n mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti. Asianmukaiseen käsittelyyn kuuluu oikeus saada perusteltu päätös, mihin puolestaan kuuluu se, että päätöksen kaikki perustelut tuodaan julki. Oikeusohjeen abstraktin sanamuodon toistaminen ei yleensä riitä täyttämään velvoitetta perusteen kirjaamisesta. Perustelujen on oltava riittävän selkeitä, yksilöityjä ja ymmärrettäviä, jotta asianosainen saa tietää, mitkä kaikki seikat ovat johtaneet häntä koskevaan ratkaisuun. Periaate koskee kaikkea viranomais toimintaa. Perustelujen avulla voidaan myös myöhemmin arvioida, onko viranomainen käyttänyt harkintavaltaansa laillisissa rajoissa.

A:n vankilan johtajan on selvityksessään tuonut esiin, että esteellisyysarvioon ei ole vaikuttanut pelkästään rikosilmoitus, vaan kokonaisharkinta. Tilanne on johtajan mukaan ollut ainutlaatuinen ja tulehtunut ja virkamiesten objektiivisuus on ollut vaarassa. Kantelijan sijoittamisen osalta johtaja toteaa, että esteellisenä hän ei ole pyrkinyt vaikuttamaan siihen eikä hän ole asiassa toimivaltainenkaan.

Pidän mahdollisena, että ongelmat vankilan virkamiesten ja vangin välisissä henkilösuhteissa voivat haitata rangaistusajan suunnitelman ja yleisemminkin vankeuden täytäntöönpanon tavoitteiden toteuttamista. Ääritilanteissa voitaneen tällöin päätyä myös siihen, että vangin rangaistusajan suunnitelman tavoitteiden toteutumisen edistämiseksi hänet tulee vastoin tahtoaankin siirtää toiseen vankilaan. Tämänkin kaltaisissa ongelmissa lähtökohtana tulisi nähdäkseni olla, että ratkaisu ensin pyritään löytämään yhteistyössä vangin kanssa keskustellen siten, että hän tulee aidosti kuulluksi, vaikka vanki ei voikaan yksipuolisesti päättää rangaistusajan suunnitelmansa sisällöstä tai laitossijoittelustaan. Minun on vaikea nähdä, että vastoin vangin tahtoa tehdyssä siirrossa voisi toteutua vankeuslain 6 luvun 3 §:n 1 momentin ehdoton edellytys siitä, että siirto edistää rangaistusajan suunnitelman toteutumista tai on muutoin perusteltua ja voidaan olettaa, että vanki sopeutuu toisen vankilan olosuhteisiin. Nämä edellytykset täytynevät yleensä vain, jos vanki itse ymmärtää ja hyväksyy siirron perusteet.

Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö toteaa lausunnossaan "Saadun selvityksen ja asiakirjatietojen perusteella ei ole täysin yksiselitteistä, että kantelijan siirtäminen olisi ollut tarpeen ja perusteltua kantelijan rangaistusajan suunnitelman edistämisen kannalta. Rikosseuraamuslaitos olisi pitänyt perustellumpana sitä, että kantelijaa ei olisi päätöksessä mainituilla perusteilla siirretty vastoin hänen tahtoaan [A:n nimi poistettu] vankilaan." Keskushallintoyksikön lopputulos on, että siirtopäätös ei päätöksentekijällä oleva harkintavalta huomioon ottaen kuitenkaan ollut lainvastainen.

Yhteenvetona totean, että siirtopäätöksen tosiasialliset perusteet olisi tullut kirjata. Asiassa on tältä osin menetelty virheellisesti. Vasta kanteluun annettussa selvityksessä on tuotu esiin, että siirto peruste on ollut kantelijan ja henkilökunnan välien tulehtumisen vaikutus rangaistusajan suunnitelman toteuttamiseen. Vaikka siirtopäätöksen tekijä ei ole ylittänyt harkintavaltaansa, haluan korostaa tällaisen päätösperusteen poikkeuksellisuutta sekä vangin mielipiteen ja muiden ratkaisuvaihtoehtojen aitoa selvittämistä tämän kaltaisissa tilanteissa. Saatan A:n vankilan ja - - rikosseuraamusalueen arviointikeskuksen tietoon nämä käsitykseni.

Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikkö on lausunnossaan todennut myös, ettei päätös ole perustunut turvallisuusperusteisiin, minkä vuoksi se ei ota kantaa kyseisen perusteen edellytysten täyttymiseen. Vastaavasti en ole arvioinut päätöstä tämän perusteen täyttymisen kannalta.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.3.2 ja 3.3.3 esittämäni käsitykset - - rikosseuraamusalueen arviointikes-

kuksen ja sen määräaikaisen johtajan sekä A:n vankilan tietoon.

Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni - - rikosseuraamusalueen arviointikeskuksen johtajalle sen määräaikaiselle johtajalle sekä A:n vankilan johtajalle.

Lähetän päätökseni tiedoksi myös Rikosseuraamuslaitoksen keskushallintoyksikölle, - - rikosseuraamusalueen johtajalle ja A:n vankilan johtajalle. Vankeuslain 6 luvun 3 §:n mahdolliseen tulkinnanvaraisuuteen viitaten lähetän jäljennöksen päätöksestäni myös oikeusministeriön kriminaalipoliittiselle osastolle tiedoksi.